

Sygn. akt VII U 808/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Jarząbek
Protokolant:	sekr. sądowy Monika Bąk - Rokicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2013 r. w W.

sprawy M. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w W.

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w W.

z dnia 21 marca 2013 roku, znak: (...) - 2/15

orzeka:

- oddała odwołanie.

Sygn. akt VII U 808/13

UZASADNIENIE

Ubezpieczona M. K. w piśmie z dnia 10 kwietnia 2013r. wniosła, za pośrednictwem Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego do tutejszego Sądu, odwołanie od decyzji w/w organu odmawiającej jej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że cierpi na wiele schorzeń: zwapnienie kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe, pogłębioną kifozę piersiową, zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych. Ponadto w 2012r. przeszła udar mózgu a badanie, które u niej przeprowadzono wykazało zmiany mózdzkowe. W obu oczach stwierdzono u niej jaskrę (k. 2-3 a. s.).

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w odpowiedzi na odwołanie, złożonej w tutejszym Sądzie Okręgowym w dniu 29 kwietnia 2013r. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że ubezpieczona w toku postępowania skierowana została na badanie do Komisji Lekarskiej Kasy, która orzeczeniem z dnia 18 marca 2013r. uznała odwołującą się za zdolną do pracy. W oparciu o powyższe orzeczenie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 21 marca 2013r. odmówił ubezpieczonej prawa do wnioskowanego świadczenia (k. 9 a. s.).

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. urodzona (...) w dniu 15 stycznia 2013r. złożyła w P. Terenowej KRUS wniosek o przyznanie jej prawa do renty rolniczej (k. 97 a. r.).

W toku postępowania ubezpieczona skierowana została na badanie do Lekarza Orzecznika KRUS, który orzeczeniem z dnia 7 lutego 2013r. nie uznał odwołującej się za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym (k.119 a. r.). W związku z wniesieniem przez M. K. odwołania skierowana została ona na badanie do Komisji Lekarskiej KRUS, która po ponownym zbadaniu ubezpieczonej oraz analizie przedstawionej przez nią dokumentacji stwierdziła, iż nie jest ona osobą całkowicie niezdolną do pracy gospodarstwie rolnym (k. 129 a. r.).

W oparciu o powołane orzeczenia Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 21 marca 2013r. znak: (...) -2/15 odmówił M. K. prawa do wnioskowanego świadczenia (k. 135 a. r.).

Od niekorzystnej decyzji organu rentowego M. K. złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego, inicjując tym samym niniejsze postępowanie.

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił, że ubezpieczona, lat 52, cierpi na przewlekły zespół bólowo – korzeniowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo - krzyżowego w przebiegu wielopoziomowej dyskopatii i wczesnych zmian zwyrodnieniowych. Badaniem neurologiczno – ortopedycznym stwierdzono u odwołującej się zachowane ruchy odcinka kręgosłupa szyjnego i L-S, bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Nie stwierdzono cech ogniskowego uszkodzenia (...). Chód samodzielny, utykający na prawą kończynę dolną z powodu bólu po świeżym wylewie z żylaka. ***Nie stwierdzono u ubezpieczonej naruszenia sprawności organizmu powodującego całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Stwierdzone schorzenia, wymagają dalszego leczenia i rehabilitacji w okresach zaostrzeń dolegliwości i mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy i zwolnienia lekarskiego*** (opinia biegłego ortopedy M. G., opinia biegłego neurologa B. A. k. 27 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji medycznej zawartej w aktach sądowych, aktach rentowych ubezpieczonej, a także w oparciu o opinię sądowno - lekarską. Autentyczność zgromadzonych dokumentów i ich zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła zastrzeżeń Sądu, w związku z tym Sąd uznał dokumenty za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Jednocześnie w toku sprawy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów neurologa oraz ortopedy w celu jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonej. Zdaniem Sądu opinia jest wiarygodnym dowodem w sprawie, gdyż została sporządzona nie tylko w oparciu o obiektywne wyniki badań odwołującej się, ale także z uwagi na okoliczność, że lekarze je sporządzający są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. Jednocześnie na podkreślenie zasługuje fakt, iż opinia jest wyczerpująca, a także sporządzono ją w jasny i logiczny sposób. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w brzmieniu obowiązującym od dnia 2 maja 2004r. (Dz.U. z 2008 r. nr 50 poz. 291 z późniejszymi zmianami), renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, przy czym z niezdolnością taką mamy do czynienia, jeżeli z powodu naruszenia sprawności organizmu ubezpieczony utracił zdolność osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (art. 21 ust. 5 ustawy). Wskazana regulacja obejmuje więc wyłącznie całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym, a nie każdy mniejszy (niż całkowity) stopień tej niezdolności. W związku z tym, iż ustawodawca w systemie rolniczym nie rozróżnił i nie daje ochrony rentowej w przypadku częściowej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, lecz tylko przy całkowitej, to oznacza to, że przy ustaleniu takiego stopnia niezdolności do pracy w gospodarstwie

rolnym chodzi o sytuację, gdy rolnik z powodu naruszenia sprawności organizmu nie może osobiście wykonywać pracy. Dopiero taki stopień (całkowitej) niezdolności do pracy wyznacza granicę w kwalifikacji rzeczywistej sprawności psychofizycznej ubezpieczonego do pracy w gospodarstwie rolnym. Nie obejmuje zatem sytuacji, gdy rolnik nie utracił w pełni możliwości wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, czyli gdy wystąpiła utrata sprawności w stopniu mniejszym niż całkowita. Gorszy stan zdrowotny może więc powodować ograniczenie zdolności do pracy, lecz nie osiągać całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 października 2010r., II UK 111/10, publikowanym w M.P.Pr. 2011/4/217-219). We wspomnianym wyroku Sąd Najwyższy wskazał nadto, że oceny niezdolności do pracy rolnika należy dokonywać mając na uwadze jego konkretne gospodarstwo rolne. Podobnie w orzeczeniu z dnia 12 lutego 2009r., III UK 71/08, gdzie sformułowano tożsamą tezę, że stwierdzenie braku wymaganej przesłanki prawa do renty rolniczej wymaga co do zasady odniesienia tej przesłanki do konkretnego gospodarstwa rolnego, jego rozmiaru, rodzaju prowadzonej w nim produkcji rolnej choćby w ograniczonym zakresie, który nie wyczerpuje przesłanki całkowitej niezdolności do pracy w danym gospodarstwie rolnym wymaganej dla przyznania prawa do renty rolniczej.

W sprawach dotyczących oceny stanu zdrowia, w których ustaleń faktycznych dokonuje się na podstawie dowodów, wymagających wiedzy medycznej, a więc wiadomości specjalnych, zasadniczym dowodem w postępowaniu sądowym jest dowód z opinii biegłego lekarza lub zespołu biegłych, mający na celu ustalenie stanu zdrowia odwołującego się pod kątem występowania przesłanki warunkującej nabycie prawa do świadczenia, jaką w rozpoznawanej sprawie była całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym ubezpieczonego.

Na okoliczność stanu zdrowia odwołującej się Sąd przeprowadził dowód z dokumentacji medycznej ubezpieczonej oraz z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii oraz neurologii, a zatem specjalności odpowiadających schorzeniom M. K..

Opinia wydana w niniejszej sprawie jest w ocenie Sądu wiarygodna i w związku z tym stanowiła podstawę rozstrzygnięcia. Została ona sporządzona po przeprowadzeniu dokładnego wywiadu, oraz analizie dokumentacji medycznej przez biegłych. Wnioski zawarte opinii są jednoznaczne i zdecydowane oraz wynikają one logicznie z opisu przebiegu badań. Z tych powodów Sąd Okręgowy stwierdził, iż brak jest przesłanek do negowania prawidłowości opinii biegłych lekarzy sądowych w zakresie oceny stanu zdrowia i zdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Rodzaj dolegliwości odwołującej się oraz ich aktualny stopień zaawansowania nie jest na tyle istotny, przy uwzględnieniu wieku ubezpieczonej, wielkości aktualnie posiadanego do własnej dyspozycji gospodarstwa rolnego, aby można było uznać ubezpieczoną za niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, w rozumieniu przywołanych powyżej regulacji prawnych. Wskazać przy tym należy, że subiektywne przekonanie ubezpieczonej, co do jego niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, nie może uzasadniać przyznania jej renty z tego tytułu, skoro fakty te nie znajdują potwierdzenia w obrazie klinicznym.

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, w postaci akt rentowych oraz z opinii powołanych w sprawie biegłych wnioskodawczyni jest osobą, której schorzenia wymagają wprawdzie leczenia jednakże nie powodują niezdolności do pracy. Sąd przyjął ustalenia poczynione przez biegłych za własne. Na podstawie zebranego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, iż nie zachodzą przesłanki do zmiany decyzji organu rentowego poprzez przyznanie M. K. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym .

Mając powyższe na uwadze Sądu Okręgowego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

KK